

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 30027/2023
07.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужила АА, ББ и ВВ, све из ..., чији је пуномоћник Бранислав Дангубић, адвокат из ..., против тужених ГГ и ДД, обојице из ..., чији је пуномоћник Невена Лековић, адвокат из ..., ради поништаја завештања, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3533/22 од 17.08.2023. године, у седници одржаној 07.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3533/22 од 17.08.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3533/22 од 17.08.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 23964/16 од 23.12.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужила и поништено је писано завештање пред сведоцима пок. ЂЂ, бив. из ..., сачињеног дана 12.10.2015. године, проглашеног на рочишту одржаном 01.02.2016. године пред Првим основним судом у Београду у предмету О 9192/15, што су тужени дужни признати и трпети. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужилама накнаде трошкове парничног поступка у износу од 454.600,00 динара.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж 3533/22 од 17.08.2023. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужених и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П 23964/16 од 23.12.2021. године у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 23964/16 од 23.12.2021. године, тако што су обавезани тужени да тужилама накнаде трошкове парничног поступка у износу од 394.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су благовремено изјавили ревизију, побијајући је због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучио на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају нису испуњени услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП. Претмет тражене правне заштите је поништај писаног завештања пред сведоцима, а нижестепени судови су одлуку којом је тужбени захтев усвојен донели уз примену одговарајућег материјалног права везано за форму писаног завештања пред сведоцима, на конкретно утврђено чињенично стање. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа, чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање. Не постоји ни потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права. Осим тога, тужени уз ревизију не прилажу судске одлуке у којима је о истом чињеничном – правном питању одлучено на другачији начин, па је донета одлука као у ставу првом изреке.

Испитујући дозволjenост изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

По члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради поништаја писаног завештања поднета је 15.08.2016. године, а вредност предмета спора је 600.000,00 динара.

Како означена вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужених није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић**

